

Sygn. akt III K 102/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2015r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze Wydział III Karny

w składzie:

przewodniczący: SSR Daniel Strzelecki

protokolant: Ewa Król

prokurator Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze: Robert Remiszewski

po rozpoznaniu dnia 16 listopada 2015r.

sprawy A. M.

syna W. i M. z domu G.

urodzonego dnia (...) w J.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 8 grudnia 2010r. w sprawie sygn. akt II K 2371/10 za ciąg przestępstw z art. 178a§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k. popełnionych w dniach 10 września 2010r., 28 września 2010r., 9 października 2010r. i 28 października 2010r. na karę 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;

2. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 18 lipca 2011r. w sprawie sygn. akt II K 909/11 za ciąg przestępstw z art. 178a§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k. popełnionych w dniach 19 sierpnia 2010r. i 21 września 2010r. na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat;

3. Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 6 marca 2013r. w sprawie sygn. akt III K 58/12:

a) za przestępstwo z art. 189§1 i 3 k.k. i art. 157§2 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. i w zw. z art. 64§2 k.k. popełnione w dniu 18 marca 2011r. na karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności;

b) za przestępstwo z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. popełnione w dniu 18 marca 2011r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

c) za ciąg przestępstw z art. 190§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. i z art. 190§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k. popełnionych w dniach 1 i 12 października 2010r. i 18 marca 2011r. na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

d) za przestępstwo z art. 217§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. popełnione w dniu 18 marca 2011r. na karę 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności,

za które to przestępstwa oraz ciąg przestępstw wymierzono mu karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności;

4. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 10 kwietnia 2014r. w sprawie sygn. akt II K 1956/11:

a) za przestępstwo z art. 207§1 k.k. w zw. z art. 64§2 k.k. i w zw. z art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt w zw. z art. 11§2 k.k. popełnione w okresie od września 2010r. do połowy listopada 2010r. na karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

b) za przestępstwo z art. 217§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. popełnione w okresie od połowy listopada 2010r. do połowy lutego 2011r. na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

za które to przestępstwa wymierzono mu karę łączną 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

I. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86§1 k.k. i art. 90§2 k.k. w zw. z art. 569§1 k.p.k. kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w pkt. 1, 2 i 4 lit. a części wstępnej wyroku łączy i wymierza skazanemu A. M. karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, jak również łączy środki karne w postaci zakazów prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym orzeczone wobec skazanego wyrokami opisanymi w pkt. 1 i 2 części wstępnej wyroku, i orzeka wobec skazanego łączny środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 (czterech) lat;

II. na podstawie art. 63§1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w pkt. I części dyspozytywnej wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres odbytych przez niego kar pozbawienia wolności w sprawach opisanych w pkt. 1, 2 i 4 lit. a części wstępnej wyroku;

III. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86§1 k.k. w zw. z art. 569§1 k.p.k. kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w pkt. 3 i 4 lit. b części wstępnej wyroku łączy i wymierza skazanemu karę łączną 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 63§1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w pkt. III części dyspozytywnej wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres odbytych przez niego kar pozbawienia wolności w sprawach opisanych w pkt. 3 i 4 lit. b części wstępnej wyroku;

V. na podstawie art. 624§1 k.p.k. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów procesu;

VI. na podstawie art. 29 ustawy z dnia 26 maja 1982r. prawo o adwokaturze w zw. z §14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata T. R. tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu kwotę 120zł oraz dalsze 27,60zł tytułem podatku od towarów i usług.

UZASADNIENIE

A. M. został prawomocnie skazany następującymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 8 grudnia 2010r. w sprawie sygn. akt II K 2371/10 za ciąg przestępstw z art. 178a§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k. popełnionych w dniach 10 września 2010r., 28 września 2010r., 9 października 2010r. i 28 października 2010r. na karę 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;

2. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 18 lipca 2011r. w sprawie sygn. akt II K 909/11 za ciąg przestępstw z art. 178a§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k. popełnionych w dniach 19 sierpnia 2010r. i 21 września 2010r. na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat;

3. Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 6 marca 2013r. w sprawie sygn. akt III K 58/12:

a) za przestępstwo z art. 189§1 i 3 k.k. i art. 157§2 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. i w zw. z art. 64§2 k.k. popełnione w dniu 18 marca 2011r. na karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności;

b) za przestępstwo z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. popełnione w dniu 18 marca 2011r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

c) za ciąg przestępstw z art. 190§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. i z art. 190§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k. popełnionych w dniach 1 i 12 października 2010r. i 18 marca 2011r. na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

d) za przestępstwo z art. 217§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. popełnione w dniu 18 marca 2011r. na karę 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności,

za które to przestępstwa oraz ciąg przestępstw wymierzono mu karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności;

4. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 10 kwietnia 2014r. w sprawie sygn. akt II K 1956/11:

a) za przestępstwo z art. 207§1 k.k. w zw. z art. 64§2 k.k. i w zw. z art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt w zw. z art. 11§2 k.k. popełnione w okresie od września 2010r. do połowy listopada 2010r. na karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

b) za przestępstwo z art. 217§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. popełnione w okresie od połowy listopada 2010r. do połowy lutego 2011r. na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

za które to przestępstwa wymierzono mu karę łączną 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

Dowód: wyroki Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 10 kwietnia 2014r. w sprawie sygn. akt II K 1956/11, z dnia 8 grudnia 2010r. w sprawie sygn. akt II K 2371/10, z dnia 18 lipca 2011r. w sprawie sygn. akt II K 909/11 k. 9, 10, 17, dane o karalności k. 12-14, wyrok Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 6 marca 2014r. w sprawie sygn. akt III K 58/12 k. 19-21, wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 7 sierpnia 2013r. w sprawie sygn. akt

II AKa 206/13 k. 53a.

W okresie odbywania kary w Zakładzie Karnym w K. A. M. zachowywał się w sposób zmienny, jako że okresy właściwego jego zachowania się przeplatały się z popełnianiem przez niego przekroczeń dyscyplinarnych. A. M. był nagradzany regulaminowo głównie w celu zachęcenia go do poprawy zachowania, a także za zaangażowanie w wykonywanie prac społecznych, zdyscyplinowanie oraz zauważalną w ostatnim czasie pozytywną zmianę postawy, angażowanie się w życie oddziału mieszkalnego, w proces terapeutyczny i w przygotowywanie materiałów i gazetek tematycznych z zakresu profilaktyki uzależnień. Karany dyscyplinarnie był natomiast głównie za odmowy wykonania poleceń przełożonych, wulgarnie odnoszenie się do nich, łamanie regulaminu jednostki, podejmowanie prób niedozwolonych kontaktów, a także za udział w bójce, przy czym ostatnia kara została mu wymierzona w dniu 30 czerwca 2015r. za przekroczenie w postaci nagannego zachowania się i wulgarnego zwrócenia się wobec przełożonego. A. M. zgodnie układał relacje z innymi współosadzonymi, nie przynależał również do podkultury przestępczej.

/dowód: opinia o skazanym Zakładu Karnego w K. z dnia 27 października 2015r.

k. 54-63/

Wniosek skazanego A. M. o wydanie wyroku łącznego zasługiwał na uwzględnienie. Jednakże z przyczyn jurydycznych połączeniu węzłem kary łącznej orzekanej wyrokiem łącznym podlegały nie tylko sankcje wymierzone skazanemu wyrokami, które zostały wskazane w jego wniosku.

Art. 85 k.k. będący materialnoprawną podstawą orzekania w przedmiocie wyroku łącznego statuuje bowiem temporalne warunki łączności sankcji orzeczonych za realnie zbiegające się przestępstwa i stanowi, że jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek

z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karą łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

Przed przystąpieniem do szczegółowych rozważań podnieść należało, że połączenie sankcji w ramach wyroku łącznego za zbiegające się realnie przestępstwa może doprowadzić albo do polepszenia sytuacji prawnej skazanego i zmniejszenia zakresu dolegliwości karnej względem tej wynikającej z odrębnego wykonania kar podlegających łączeniu, albo do pogorszenia tej sytuacji, bądź też może jej zasadniczo nie zmienić. Orzekanie w przedmiocie wyroku łącznego ma przecież zapewnić jedynie możliwość realizacji postulatów orzekania kary łącznej wobec osób, które zostały skazane różnymi wyrokami za przestępstwa realnie zbiegające się i popełnione w warunkach temporalnych opisanych w treści art. 85 k.k. Jako że sąd orzekający o karze łącznej w ramach wyroku łącznego, co wynika ze specyfiki tego postępowania, dysponuje lepszym oglądem całości przestępczej aktywności skazanego aniżeli sądy, które wyrokowały co do poszczególnych realnie zbiegających się przestępstw, toteż łącząc sankcje może podjąć trafniejszą reakcję niejako podsumowującą globalną inkryminowaną działalność skazanego, a przez to lepiej zrealizować postulaty oddziaływania prewencyjnego zarówno na niego samego, jak na społeczeństwo – K. Buchała: Glosa do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 22 marca 1973r., sygn. I KR 425/72, PiP 6/1974/178; P. Kardas [w:] Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz. Tom I. Komentarz do art. 1–116, red. A. Zoll, Kraków 2004, teza 49 do art. 86. Kara łączna ma przecież w założeniu syntetycznie i całościowo oceniać wszystkie zbiegające się realnie zachowania określonej osoby, przy czym, gdy jest ona orzekana wyrokiem łącznym, dodatkowo powinna stanowić swego rodzaju korektę sankcji wymierzonych w podlegających łączeniu wyrokach.

W tym kontekście rozważenia w pierwszej kolejności wymagało, które z czynów zabronionych przypisanych A. M. pozostawały w korelacji temporalnej pozwalającej na połączenie wymierzonych zań sankcji węzłem kary łącznej orzekanej wyrokiem łącznym. Zdaniem sądu w sekwencji statuowanej w treści art. 85 k.k. pozostawały zachowania skazanego stanowiące ciąg przestępstw, osądzone wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 8 grudnia 2010r. w sprawie sygn. akt II K 2371/10, jak i zachowania stanowiące kolejny ciąg przestępstw, które osądzono wyrokiem tego sądu z dnia 18 lipca 2011r. w sprawie sygn. akt II K 909/11, a wreszcie czyn, który został zakwalifikowany według art. 207§1 k.k. w zw. z art. 64§2 k.k. i art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt w zw. z art. 11§2 k.k., a który był przedmiotem wyrokowania tego sądu w dniu 10 kwietnia 2014r. w sprawie sygn. akt II K 1956/11. Inkryminowane zachowania A. M. opisane w tych dwoma ostatnimi wyrokami skazującymi zostały bowiem przez niego popełnione odpowiednio w dniach 19 sierpnia 2010r. i 21 września 2010r., jak i w okresie od września 2010r. do połowy listopada 2010r., a zatem jeszcze przed publikacją orzeczenia w sprawie sygn. akt II K 2371/10, co miało miejsce w dniu 8 grudnia 2010r.

Drugą grupę czynów zabronionych pozostających w łączności czasowej statuowanej w treści art. 85 k.k. tworzyły natomiast zachowania A. M. osądzone wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 6 marca 2013r. w sprawie sygn. akt III K 58/12, jak również czyn zabroniony zakwalifikowany według art. 217§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k., który był przedmiotem rozpoznania powołanego już wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 10 kwietnia 2014r. w sprawie sygn. akt II K 1956/11. Również tymi orzeczeniami A. M. został przecież skazany za realnie zbiegające się przestępstwa, przy czym analizowanego czynu osądzonego w sprawie sygn. akt II K 1956/11 dopuścił się on w okresie od połowy listopada 2010r. do połowy lutego 2011r., a więc przed publikacją orzeczenia w sprawie sygn. akt III K 58/12, co wszakże nastąpiło w dniu 6 marca 2013r.

Analizując zagadnienie łączenia kar wymierzonych A. M. za czyny tworzące realny zbieg ciągów przestępstw oraz przestępstwa, które zostały opisane w pkt. 1, 2 i 4 lit. a części wstępnej wyroku łącznego i uwzględniając wskazania zawarte w treści art. 86§1 k.k., sąd doszedł do przekonania, że łączność podmiotowo - przedmiotowa tych zachowań pozwalała na zastosowanie wobec skazanego zasady zbliżonej do asperacji z jej ukierunkowaniem ku zasadzie kumulacji. Zauważenia bowiem na wstępie wymagało to, że najkorzystniejsza dla skazanego zasada absorpcji powinna znajdować zastosowanie w sytuacji, gdy pomiędzy czynami, za które wymierzono kary podlegające łączeniu, zachodziłaby istotna podmiotowo - przedmiotowa zbieżność.

Rozważając zatem kwestię podmiotowo - przedmiotowej łączności analizowanych czynów opisanych w pkt. 1, 2 i 4 lit. a części wstępnej niniejszego wyroku łącznego, dostrzegać z jednej strony należało, że wszystkie te występki A. M. popełnił działając z zamiarem bezpośrednim. Nie można było jednak z drugiej strony abstrahować od tego, że zachowaniom skazanego popełnionym w dniach 10, 28 września 2010r., 9 i 28 października 2010r., jak i w dniach 19 sierpnia 2010r. i 21 września 2010r. towarzyszyła motywacja ukierunkowana na naruszenie zasad bezpieczeństwa w komunikacji. Czyn zrealizowany natomiast w okresie od września 2010r. do listopada 2010r. został przez A. M. popełniony z motywacji urzeczywistniającej się w chęci uczynienia dolegliwości jego konkubinie, jej małoletniemu synowi, jak również zabicia zwierzęcia należącego do tego ostatniego, a więc, przede wszystkim, godził w dobro relacji konkubenckiej i rodzinnej. Wzgląd na te okoliczności pozwalał zatem na stwierdzenie, że motywacje towarzyszące skazanemu przy popełnianiu występków osądzonych, z jednej strony, wyrokami opisanymi w pkt. 1 i 2 części wstępnej niniejszego wyroku łącznego, a z drugiej strony, wyrokiem opisanym w jego pkt. 4 lit. a, zasadniczo się różniły.

Analiza okoliczności przedmiotowych pozostających w korelacji temporalnej zachowań A. M. osądzonych w sprawach opisanych w pkt. 1, 2 i 4 lit. a części wstępnej wyroku łącznego prowadziła natomiast do wniosku, że zostały one popełnione w stosunkowo krótkich odstępach czasowych. Wszak ustawowe znamiona tych czynów zabronionych zostały zrealizowane bez istotnych przerw w inkryminowanych działaniach skazanego w okresie od 19 sierpnia 2010r. do połowy listopada 2010r. Nie można było jednak tracić z pola widzenia tego, że dopuszczając się tych występków skazany działał w różnych, chociaż nieodległych miejscach, skoro zachowań osądzonych wyrokami opisanymi w pkt. 1 i 4 lit. a części wstępnej wyroku łącznego dopuścił się w J., zaś ustawowe znamiona czynów stanowiących przedmiot osądu wyroku opisanego w pkt. 2 tej części wyroku łącznego dopuścił się w P.. Co więcej, A. M. dopuszczając się przestępstw tworzących analizowany zbieg realny ciągów przestępstw i przestępstwa godził w różnorodne dobra prawnie chronione, jako że pierwszymi dwoma chronologicznie wyrokami naruszył bezpieczeństwo w ruchu lądowym, zaś ostatnim czynem negatywnie oddziaływał na konkubinę i jej małoletniego syna znęcając się nad tymi osobami, jak również zabijając zwierzę należące do tego małoletniego.

Z omówionych wyżej przyczyn odnoszących się do podmiotowo – przedmiotowej łączności zachowań opisanych w pkt. 1, 2 i 4 lit. a części wstępnej wyroku łącznego należało zatem definitywnie wykluczyć możliwość przyjęcia, że analizowane działania A. M. stanowiły emanację realizacji tego samego lub przynajmniej zbliżonego planu. Przy określaniu kary łącznej w odniesieniu do sankcji orzeczonych wobec skazanego w tych sprawach sąd uwzględnił również zachowanie skazanego po ich popełnieniu. Przy analizie tego zagadnienia na pierwszy plan wysuwało się spostrzeżenie, zgodnie z którym po publikacji wyroków opisanych w pkt. 1 i 2 części wstępnej wyroku skazany dopuścił się poważnych przestępstw, które osądzono wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze w sprawie sygn. akt III K 58/12 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze w sprawie sygn. akt II K 1956/11. Co więcej, skoro z opinii o A. M. sporządzonej w Zakładzie Karnym w K. wynikało niezbicie, że w okresie jego izolowania zachowywał się zmiennie przeplatając pozytywne postawy nagannymi zachowaniami w postaci chociażby uczestnictwa w bójce i wulgarnego odnoszenia się do położonych, to krótkotrwałej poprawy w jego zachowaniu, która zbiegła się nieprzypadkowo z ubieganiem się przez skazanego o wydanie niniejszego wyroku łącznego, nie należało przeceniać.

W konkluzji tego fragmentu wyводу godziło się zauważyć, że wyrokiem opisanym w pkt. 1 części wstępnej wyroku łącznego skazano A. M. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, jak i wymierzono mu środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat, za ciąg przestępstw opisany w pkt. 2 tej części wyroku łącznego wymierzono mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności i tożsamy środek karny, przy czym okres jego obowiązywania określono na 2 lata, natomiast za przestępstwo opisane w pkt. 4 lit. a tej części wyroku łącznego skazano go na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności. Tym samym sąd przy określaniu wymiaru kary łącznej dla tego realnego zbiegu dysponował możliwością wymierzenia skazanemu kary pozbawienia wolności w granicach od 1 roku i 3 miesięcy do 2 lat i 4 miesięcy, zaś przy wymiarze łącznego środka karnego zachodziła możliwość określenia go na pułapie od 3 lat do lat 5. Z naprowadzonych wyżej powodów, stosownie do brzmienia art. 85 k.k. i art. 86§1 k.k. i art. 90§2 k.k. w zw. z art. 569§1 k.p.k., połączono A. M. kary pozbawienia wolności orzeczone tymi wyrokami i wymierzono mu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności oraz łączny środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 lat.

Przy wymierzaniu A. M. kary łącznej za występki osądzone wyrokami opisanymi w pkt. 3 i 4 lit. b części wstępnej wyroku łącznego sąd posłużył się natomiast zasadą łączenia sankcji zbliżoną do absorpcji. Rozważając łączność w zakresie okoliczności podmiotowych tych czynów, zauważyć z jednej strony należało, że przestępstwa te skazany popełnił działając w zamiarze bezpośrednim. Niemniej jednak analizowanymi zachowaniami A. M. zmierzał do urzeczywistnienia wielu różnorodnych celów, a to w postaci dążenia do pozbawienia wolności konkubiny, naruszenia czynności narządów jej ciała, jak i naruszenia jej nietykalności cielesnej, czy zagrożenia postronnym osobom w celu wzbudzenia w nich uzasadnionych obaw, że groźby zostaną spełnione, a wreszcie naruszenia nietykalności cielesnej jednej z takich osób.

Gdy zaś chodzi o łączność przedmiotową zachowań osadzonych w sprawach opisanych w pkt. 3 i 4 lit. b części wstępnej wyroku łącznego, to godziło się zauważyć, że czynów będących przedmiotem tych rozstrzygnięć A. M. dopuścił się wprawdzie w J., tym niemniej nie zostały one popełnione w zbliżonym czasie. Wszak przestępstwa te skazany zrealizował w okresie od 1 października 2010r. do dnia 18 marca 2011r. Nie można było ponadto tracić z pola widzenia tego, że zachowaniami tymi A. M. przypisano zbrodnię i występki, którymi godził w różnorodne dobra prawnie chronione, a mianowicie w wolność, zdrowie oraz nietykalność cielesną.

Również przy orzekaniu kary łącznej z połączenia sankcji orzeczonych wobec A. M. za przestępstwa opisane w pkt. 3 i 4 lit. b części wstępnej wyroku łącznego uwzględnić należało zachowanie skazanego po popełnieniu tych przestępstw. Nie przywołując po raz kolejny zaprezentowanej już argumentacji o zachowaniu skazanego w czasie izolacji penitencjarnej, należało tylko wskazać, że było ono zmienne i zaledwie kilka miesięcy przed publikacją wyroku łącznego w niniejszej sprawie dostrzeżona została w jego postawie wyraźna poprawa. Zważywszy zatem na ugruntowaną linię życiową A. M., która charakteryzowała się pasmem popełnionych przez niego przestępstw, jak i uwzględnwszy fakt, że pomimo stosunkowo młodego wieku regularnie od kilkunastu lat wchodził on w konflikt z prawem karnym, dojsć należało do narzucającego się wręcz wniosku, że krótkotrwała zmiana jego zachowania nie mogła wpłynąć zasadniczo na globalną negatywną ocenę jego ugruntowanej postawy.

Godziło się zatem zauważyć, że wyrokiem w sprawie sygn. akt III K 58/12 skazano A. M. za zbrodnię z art. 189§1 i 3 k.k. i art. 157§2 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 64§2 k.k. na karę 5 lat pozbawienia wolności, za występki z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności, za ciąg przestępstw z art. 190§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. i z art. 190§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, za występki z art. 217§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. na karę 1 miesiąca pozbawienia wolności, zaś wyrokiem opisanym w pkt. 4 lit. b części wstępnej wyroku łącznego skazano go za występki z art. 217§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności. Zaznaczenia w tym miejscu należało, że wyróżnienie kar jednostkowych przy orzekaniu w przedmiocie wyroku łącznego miało istotne znaczenie dla orzekania o karze łącznej. Przy wymiarze tej kary sąd zobligowany był bowiem brać pod uwagę właśnie sankcje jednostkowe orzeczone wyrokami uwzględnianymi w procesie łączenia kar, nie zaś kary łączne, o których tymi jednostkowymi rozstrzygnięciami orzeczono – postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2007r., V KK 419/06, OSNKW 2007/10/74; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 sierpnia 2007r. II KK 96/07, OSNKW 2008/1/6. Orzekając zatem w przedmiocie wyroku łącznego w zakresie tych sankcji sąd dysponował możliwością wymierzenia skazanemu kary łącznej pozbawienia wolności w granicach od 5 lat do 6 lat i 9 miesięcy. Z omówionych powodów, stosownie do brzmienia art. 85 k.k. i art. 86§1 k.k. w zw. z art. 569§1 k.p.k., połączono A. M. kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w pkt. 3 i 4 lit. b części wstępnej niniejszego wyroku i wymierzono mu karę łączną w wymiarze 6 lat pozbawienia wolności.

Nadmienia wymagało wreszcie to, że w treści art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw zastrzeżono, że przepisów rozdziału IX ustawy, o której mowa w art. 1 (a zatem m.in. art. 85 k.k. – dopisek S.O.), w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Wobec A. M. nie zachodziła zatem możliwość zastosowania art. 85 k.k. w brzmieniu nadanym powołaną ustawą.

Działając zaś w oparciu o treść art. 63§1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonych wobec A. M. w pkt. I i III części dyspozytywnej wyroku łącznego kar łącznych pozbawienia wolności zaliczono okresy odbytych przez niego kar pozbawienia wolności w sprawach, których sankcje zostały połączone węzłami kar łącznych.

Działając zaś w oparciu o treść art. 624 k.p.k., z uwagi na fakt izolowania A. M., zwolniono go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów procesu.

Stosownie natomiast do brzmienia art. 29 ustawy z dnia 26 maja 1982r. prawo o adwokaturze w zw. z §14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądzone od Skarbu Państwa na rzecz adwokata T. R. tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej A. M. z urzędu kwotę 120zł oraz dalsze 27,60zł tytułem podatku od towarów i usług.